

Erasmus beszámoló

Finnország, Helsinki

2013. december 30-tól 2014. május 27-ig

2013 őszi félévben fogalmazódott meg bennem a végső gondolat egy, az egyetemen tartott bemutató előadás során, ahol vendégelőadók jöttek Tamperéből, és az tamperei egyetemről tartottak egy bemutató órát, hogy Erasmus ösztöndíjra fogok pályázni. Sajnos a szűk határidő miatt egyébként sem volt sok választásom, és az említett előadás is nagy benyomást tett, így Finnországot választottam. Mivel első helyen nem Tamperét, hanem egy helsinki egyetemet, a Metropolia University of Applied Sciences-t választottam, így ott töltöttem el a 2013/2014 tavaszi félévemet környezetmérnök szakon.

Finnországban a tanítás már az ünnepek után elkezdődik január elején, így a kiutazást még a szilveszteri zűrzavar elé ütemeztem, ezzel kikerülve az ünnepeket, december 30-án kirepültem, így volt szerencsém már a tanév megkezdése előtt egy kis városnézésre, ismerkedésre.

Helsinki nem egy nagy és látványos város. Én mindenkinek azt mondom, hogy egy kellemesen eltöltött délután alatt kényelmesen végig lehet sétálni a belvárost. Persze vannak szép helyek. Ott van például a Helsinki székesegyház, a pályaudvar, vagy a kikötő. Nekem a legnagyobb élményt a városban a kikötő élménye nyújtotta, életemben itt láttam először ilyen hatalmas kompokat, hajókat, és szerencsére volt szerencsém is utazni rajtuk.

Helsinki három zónából áll, Helsinki, Espoo és Vantaa. Ezek valamikor külön városok voltak, de a fővároshoz csatolták. A város egyébként inkább hasonlít ez nyugodt kisvárosra, mint egy nyugati fővárosra. Kint létem alatt nem láttam dugót, nem késtek a közlekedési eszközök, csak az elővárosi vonatok egyszer-egyszer. A sok zöld övezet, a sok madár, a levegő tisztasága csak erősítette bennem a kisvárosi érzést, de talán ez is erősen hozzá segített, hogy megszerettem a várost.

1. ábra Helsinki Székesegyház

2. ábra Egy átlagos utca a belvárosban

3. ábra A Kő Templom

4. ábra Parlament

A lakás, ahol laktam Kannelmäkiban volt, még Helsinkihez tartozott, de már a város szélének számított. A belváros így is 10 percre volt vonattal, ami közvetlen a ház mögül indult, nagyon jól volt megoldva az ott lakók számára közlekedés.

Az egyetemi kampusz, ahova jártam 2 vonatmegállónyira volt Kannelmäkítől, de már Vantaaban.

Szinte minden óránk itt volt, csak márciustól kellett bejárni a belvárosba egy kurzusra, de volt időnk bőven beutazni.

A egyetem szolgáltatásaival maximálisan meg voltam elégedve. A kampuszok egytől egyik barátságosak, otthonosak és hallgató barátok voltak. Kis túlzással azt is mondhatom, hogy nem is éreztem, hogy iskolába kell járni. Az oktatók is rugalmasak, és barátságosak voltak, szinte mindent meg lehetett velük beszélni. A könyvtárban is és külön számítógép termekben is volt lehetőség a számítógép használatra, még nyomtatni is ingyen lehetett, ha vitt az ember papírt.

Az iskola számos sportolási lehetőséget is nyújtott. Ha nem jelentkeztünk be szervezett „edzésekre”, amik lehetek röplabda, floorball, foci, kosár vagy tollaslabda, akkor is ott volt a hallgatók számára ingyen hozzáférhető konditerem.

Minden kampuszon, de még a belvárosban is egy helyen volt menza, vagy más néven Uni Caffé étterem, ahol hallgatói igazolvánnyal kedvezményesen, 2,60 euroért lehetett ebédelni. Többféle ételből volt lehetőség választani, és gyakorlatilag annyit lehetett szedni amennyit akartunk. Ez nagyon kedvezményes lehetőséget nyújtott a finn árakhoz képest.

Sajnos Finnország nagyon drága hely. Az ösztöndíjam szinte mind elment a lakás kifizetésére, így önerőből és az ösztöndíjból maradt havi 50 euróból kellett gazdálkodni, ami a tömegközlekedési bérlet ára. A vásárlást igyekeztem mindig egy Lidlben megoldani, az volt a legolcsóbb, így valamit sikerült spórolni, de nagyon oda kellett figyelni, hogy ne költszem túl magam, így is a legalább havi 150-200 eurót költöttem. Sajnos ugyan ez volt a helyzet a szórakozó helyekkel is. 8-10 euro volt csak a bejutás, és még nem fogyasztottunk semmit, ami szintén nem volt kevés, de ezt sokszor kiküszöböltük egy jó kis házi bulival, amiből nem volt hiány.

Nagyon élveztem, hogy a lakókörnyezetem körül rengeteg erdő és park volt. Ott lehetett, kocogni, sétálni, edzeni, de akár kikapcsolódni is. Gazdag az állatvilág, és már úgy megszokták az embert, hogy szinte át kell lépni őket. Csodálatos. Főleg, hogy ez a fővárosban volt. Volt rá példa, hogy esős időszakban a házak között sétáltak a járdán a vadkacsák.

5. ábra A kampusz épülete

Volt szerencsém kicsit utazgatni is. Az első utunk Tallinnba vezetett már január elején. Amikor először mondták nekem nehezen hittem el, de bebizonyosodott, hogy a tallinni utazások 70%-a alkoholbeszerző körutak. Reggel átkompoznak, délután vissza. Ezt nagyon sokan csinálják, nem csak fiatalok, és megéri, mert nagy az árkülönbség. Körülbelül 80 km és 2 és fél óra az út. De alkohol ide vagy oda, mi várost nézni mentünk elsősorban, ami izgalmasnak ígérkezett, mert nem ismertük a várost sem, és tervünk sem volt. Tallinn inkább Hasonlít Budapesthez fejlettségi szint szerint, mint Helsinkéhez. Amit érdemes megnézni az az Óváros, a többi számomra csak egy egyszerű városnak tűnt.

A következő célállomás Lappföld volt. Egyszerűen csodálatos. Nem tudok sokat mondani, annak, aki szereti a természetet kötelező. Én március környékén jutottam ki, pont amikor se világos se sötét nincs, így nem zavart meg nagyon az északi éj, viszont a sok hó, a fák, a szarvasok, a szikrázó napsütés az csodálatos, ezt az élményt csak tetőzte, hogy volt szerencsém látni az északi fényt! Csak ajánlani tudom, aki teheti, ne hagyja ki.

Stockholmba egy kurzus keretein belül jutottam el egy napra, ahol a fél nap elment a kurzussal való foglalkozással, de az is a városban, szóval mondhatom, hogy egy napot töltöttem Stockholmban is. Mivel nem láttam sokat belőle, ezért sok élményem sincs, viszont

használtuk a tömegközlekedést, megnéztük a várat, a belvárost, és elmondhatom, hogy sokkal szebb, mint Helsinki, érdemes oda is elmenni, ha lehetőség adódik rá.

6. ábra Az északi fény

7. ábra Egy lapföldi reggel

Össességében elmondhatom, hogy ugyanígy végigcsinálnám újra az egészet már több tapasztalattal és kevesebb kétellyel és félelemmel. Nem volt egyáltalán mitől tartanom, de ezt nem tudhattam előre. Mindenkinek ajánlom, hogy menjen Erasmusra, ha tud, akár Finnországban, akár máshova, az élmény garantált.

Készítette: Winkler Zsófia
2014. június 13.